

"ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ"

- 01ΣΕ. Η ΘΕΟΓΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ
- 02ΣΕ. ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΓΙΑ Ν' ΑΛΛΑΞΕΙ ΟΡΙΣΤΙΚΑ Η ΠΙΚΡΑΜΕΝΗ ΣΟΥ ΖΩΗ
- 03ΣΕ. ΣΩΤΗΡΙΑ και ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ (Χάνεται η σωτηρία του πιστού;)
- 04ΣΕ. ΔΑΙΜΟΝΙΚΕΣ ΕΠΙΡΡΟΕΣ ΣΤΟΝ ΠΙΣΤΟ (Απελευθέρωση από δαιμονικά πνεύματα)
- 05ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ - Η δύναμη της Πεντηκοστής
- 06ΣΕ. ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ - Πνευματικά Χαρίσματα
- 07ΣΕ. Η ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Ο ΕΝΑΣ και ΜΟΝΟΣ Θεός
- 08ΣΕ. Η ΘΕΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και ΤΟ ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ
- 09ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
- 10ΣΕ. Ο ΔΕΙΠΝΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (Κυριακός Δείπνος)
- 11ΣΕ. ΔΕΚΑΤΑ και ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ (Ο νόμος της σποράς και του βερισμού)
- 12ΣΕ. ΝΗΣΤΕΙΑ (Αποχή από το φαγητό ή αλλαγή φαγητού;)
- 13ΣΕ. ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ, που πρέπει να γίνεται σε ανθρώπους ή στον Θεό;
- 14ΣΕ. ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ
- 15ΣΕ. Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΟΡΚΟΣ (Επιτρέπεται ο πιστός να ορκίζεται;)
- 16ΣΕ. ΤΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ (Είχε ο Ιησούς άλλα κατά σάρκα αδέρφια;)
- 17ΣΕ. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ «ΑΓΙΟΣ»; (Υπάρχουν σήμερα ζώντες άγιοι;)
- 18ΣΕ. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
- 19ΣΕ. ΙΗΣΟΥΣ: Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ ΜΑΣ και ΜΕΣΙΤΗΣ ΜΑΣ
- 20ΣΕ. ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΚΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟ
- 21ΣΕ. ΓΚΡΕΜΙΣΤΕ ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ (Δοξολογία εναντίον Κορονοϊού)
- 22ΣΕ. ΟΙ ΕΠΤΑ ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - Λευιτικό ΚΓ'23
- 23ΣΕ. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ (Η ημέρα του Κυρίου - Αποκάλυψη Α'1:10)
- 24ΣΕ. ΕΣΧΑΤΟΙ ΚΑΙΡΟΙ (Μεγάλα γεγονότα των τελευταίων καιρών)
- 25ΣΕ. Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (Έννοια, οργάνωση και όνομα της εκκλησίας)
- 26ΣΕ. ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΤΡΕΥΟΥΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ (Τι εφάρμοζε η πρώτη εκκλησία;)
- 27ΣΕ. ΣΕ ΠΟΙΟ ΟΝΟΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ
- 28ΣΕ. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (Τι επιτρέπεται να τρώμε σύμφωνα με την Βίβλο;)
- 29ΣΕ. Η «ΔΕΞΙΑ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ και Ο «ΘΡΟΝΟΣ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ
- 30ΣΕ. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου)
- 31ΣΕ. Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ (Τραγωδία στη Γη - Δόξα στον Ουρανό)
- 32ΣΕ. ΤΡΙΑΝΤΑ (30) ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ (συνοπτική παρουσίαση)
- 33ΣΕ. ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΟΙ ΠΙΣΤΟΙ (Δόγματα και ομολογίες στην Ελλάδα)
- 34ΣΕ. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ («Εν αρχή ήν ο Λόγος...»)
- 35ΣΕ. DAVID WILKERSON: ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
- 36ΣΕ. BENNY HINN και ΘΛΕ - ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΕΣ (Ποια είναι η αλήθεια;)
- 37ΣΕ. ΟΙ 5 ΑΓΓΕΛΟΙ ΤΩΝ 5 ΗΠΕΙΡΩΝ (Μια προφητεία για το μέλλον του κόσμου)
- 38ΣΕ. ΟΙ 7 ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ (Η ιστορική πορεία της εκκλησίας)
- 39ΣΕ. Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΠΟΝΗΡΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
- 40ΣΕ. ΠΟΛΕΜΟΣ και ΔΟΞΑ - Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (ΡΙΚ Τζόινερ)
- 41ΣΕ. Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ-Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (Ρ. Τζόινερ)
- 42ΣΕ. Ο «άγιος» ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ - Ο δημοφιλής προστάτης των ερωτευμένων
- 43ΣΕ. ΑΠΟΚΡΙΕΣ και ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΑ - Η αναβίωση της Ειδωλο-Λατρείας
- 44ΣΕ. Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
- 45ΣΕ. ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ, οι ανεπιθύμητοι επισκέπτες του Δωδεκαήμερου
- 46ΣΕ. ΤΟ ΚΕΝΩΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ - δογματική/ερμηνευτική μελέτη
- 47ΣΕ. ΟΙ 4 ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΙΑΔΑ
- 48ΣΕ. ΦΙΛΟ-ΖΩΟΣ ή ΦΙΛ-ΑΝΘΡΩΠΟΣ (μια σύγχρονη μορφή ειδωλολατρείας)
- 49ΣΕ. ΤΑ ΑΔΩΝΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ και Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ
- 50ΣΕ. ΝΤΑΝΙΕΛ ΕΚΕΤΣΟΥΚΟΥ - Ανάσταση από τους νεκρούς
- 51ΣΕ. ΧΑΟΥΑΡΝΤ ΠΙΤΜΑΝ - Ταξίδι στον 2ο και στον 3ο ουρανό
- 52ΣΕ. ΕΥΛΟΓΙΑ ή ΚΑΤΑΡΑ; - Η δύναμη της γλώσσας
- 53ΣΕ. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΧΑΛΟΓΟΥΙΝ - HALLOWEEN (Αναβίωση αρχαίας Κελτικής λατρείας)

ΕΥΛΟΓΙΑ ή ΚΑΤΑΡΑ; η δύναμη της γλώσσας

ΑΠΕΛΕΘΕΥΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΑ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

επιμέλεια - παρουσίαση:

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Τεύχος

52

Β' έκδοση: 01/2023

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΕΥΛΟΓΙΑ ή ΚΑΤΑΡΑ;

η δύναμη της γλώσσας

Απόσπασμα από το βιβλίο
«ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
ΑΠΟ ΤΑ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ»

βελτιωμένη έκδοση:
01/2023

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

© COPYRIGHT 2001,2023

για την Ελλάδα και όλο τον κόσμο:
«ALKIVIADIS TZELEPIS – FILADELFOS»
www.facebook.com/groups/filadelfos

1η έκδοση: 01/2001

2η έκδοση: 01/2023

Επιμέλεια έκδοσης και κειμένων,
Computer, Εκτύπωση,
Μοντάζ, Βιβλιοδεσία, Εξώφυλλο:

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Τηλ. κινητό & Viber - WhatsApp:

694 - 49 21 318

SITE: www.AlkiviadisFiladelfos.com

FACEBOOK

Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)

Groups 1: «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

Groups 2: «Βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»

E - MAIL

filadelfos02@hotmail.com

alkiviadistzelepis@yahoo.gr

YOUTUBE (5 κανάλια):

Filadelfos Channel 1 & F. Channel 2

FiladelfosTV - music, Filadelfos FILMS

Filadelfos HOLY BIBLE

Επιτρέπεται

η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή του ονόματος
του συγγραφέα ή του εκδότη
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 11-1

ΕΥΛΟΓΙΑ ή ΚΑΤΑΡΑ; **η δύναμη της γλώσσας**

ΕΥΛΟΓΙΑ ή ΚΑΤΑΡΑ (η δύναμη του λόγου)

Ο λαός του Θεού, βρίσκεται σε συνεχή πόλεμο με τις πονηρές δαιμονικές δυνάμεις, ένας πόλεμος που για τον κάθε πιστό ξεχωριστά δεν σταματά, παρά μόνο όταν τον καλέσει ο Κύριος Ιησούς μέσα στην ένδοξη παρουσία Του στον ουρανό, Γι' αυτό και ο κάθε αναγεννημένος πιστός, που θέλει να ζει μια ζωή νίκης και θριάμβου είναι ένας στρατευμένος στρατιώτης του Ιησού, φορώντας πάντοτε την πνευματική του πανοπλία.

Πιστεύω ότι σήμερα η εκκλησία βρίσκεται σε πλεονεκτική θέση έναντι του εχθρού, έχει υπεροχή πνευματικών όπλων και δυνάμεων και έχει μια συνεχώς αυξανόμενη αποκάλυψη του Λόγου του Θεού. Τα διανοήματα του εχθρού αποκαλύπτονται, η εκκλησία καθαρίζεται και το όνομα του Κυρίου Ιησού υψώνεται και δοξάζεται, γιατί είναι γεγραμμένο ότι στο όνομα αυτό θα κάμψει «...*ΠΑΝ γόνυ επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων, και ΠΑΣΑ γλώσσα θα ομολογήσει ότι ο Ιησούς Χριστός (είναι) ΚΥΡΙΟΣ, εις δόξαν Θεού Πατρός*» (Φιλιππησίου Β/2:10-11).

Εκείνο που θα πρέπει να προσέξει ιδιαίτερα η εκκλησία των τελευταίων καιρών για να έχει βέβαιη τη νίκη είναι η χρησιμοποίηση του "λόγου" και δεν αναφέρομαι στον Λόγο του Θεού, την Βίβλο, αλλά στον λόγο που εξέρχεται από το στόμα του πιστού. Ο αδελφός Θεός Ιάκωβος λέγει ότι «*εάν κάποιος δεν πταίει σε λόγο, ούτος (είναι) ΤΕΛΕΙΟΣ ΑΝΗΡ...*» (Ιάκωβος Γ/3:2). Ο λόγος που εξέρχεται από τα χείλη μας έχει τη δύναμη **να ζωοποιεί**, να δίνει χαρά και ευλογία στους γύρω, αλλά έχει και τη δύναμη **να κακοποιεί**, να δίνει θλίψη και πόνο.

Ο λόγος μας έχει τη δύναμη να δίνει ή ΖΩΗ ή ΘΑΝΑΤΟ: «*Θάνατος και ζωή (είναι) εις την χείρα της γλώσσης, και οι αγαπώντες αυτήν (τη γλώσσα), θέλουν φάγει τους καρπούς αυτής*» (Παροιμίες ΙΗ/18:21). Αυτή την ιδιότητα της γλώσσας, την γνωρίζει πάρα πολύ

καλά ο Διάβολος και είναι ένα από τα πιο ισχυρά όπλα που συνέχεια χρησιμοποιεί για να καταστρέψει την εκκλησία.

Ο θετικός λόγος (**ευλογίες**) και ο αρνητικός λόγος (**κατάρεις**), που εξέρχεται από τα χείλη μας ανήκουν στο αόρατο πνευματικό βασίλειο και είναι φορείς υπερφυσικής πνευματικής δύναμης. Οι ΕΥΛΟΓΙΕΣ, που εξέρχονται από τα χείλη μας πάντοτε παράγουν καλά αποτελέσματα, ενώ αντίθετα οι ΚΑΤΑΡΕΣ πάντοτε παράγουν βλαβερά αποτελέσματα, που δεν περιορίζονται σε ένα ή δύο ή περισσότερα άτομα, αλλά μπορούν να επηρεάσουν ολόκληρες οικογένειες, συνοικίες, κοινότητες, λαούς και έθνη.

Ο Ιησούς είπε ότι «*εάν δύο συμφωνήσουν επί της γης ΠΕΡΙ ΠΑΝΤΟΣ ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ, για το οποίο θα έκαναν αίτηση στον ουράνιο Πατέρα, θα γίνει σ' αυτούς...*» (Ματθαίος ΙΗ/18:19). Η συμφωνία στον λόγο εδώ στη ΓΗ, παράγει ευλογίες από τον ΟΥΡΑΝΟ. Το αντίθετο ακριβώς, εάν δύο διαφωνήσουν και εκφέρουν τον αρνητικό λόγο εδώ στη γη, θα παράγει και αρνητικά αποτελέσματα από τον ουρανό. **Η ευλογία ή η κατάρα βρίσκεται στη δική μας γλώσσα.** Το βασικό όπλο του Σατανά για να επιτύχει τους καταχθόνιους σκοπούς του είναι να μπορεί να χρησιμοποιεί τη γλώσσα μας, αλλιώς, εάν δεν μπορεί να το επιτύχει, τότε εμείς θα αποτελούμε συνεχή και σοβαρή απειλή για το βασίλειό του.

Ο Κύριος Ιησούς στη διακονία απελευθέρωσης έχει αποκαλύψει ότι υπάρχουν ισχυρά ακάθαρτα πνεύματα που κατοικούν στη γλώσσα του ανθρώπου και **η αποστολή τους είναι να ελέγχουν τη γλώσσα του, ώστε να μην εξέρχεται από αυτή τίποτα το αγαθό.** Το πονηρό αυτό πνεύμα συνεργάζεται και με άλλα πνεύματα απάτης και πλάνης, ώστε να εδραιώσουν τη θέση τους στο άτομο και να έχουν τον πλήρη έλεγχο επάνω του.

ΠΡΟΣΕΞΤΕ: Αυτό, τα πονηρά πνεύματα, το κατορθώνουν σχετικά πολύ εύκολα, καθόσον έχουν εξαπατήσει το άτομο, κάνοντάς το να πιστεύει ότι πολλές εκφράσεις του, δεν έχουν αρνητικό χαρακτήρα, ή δεν βλάπτουν κανένα, ή είναι συνηθισμένες λέξεις της καθημερινής ζωής, γι' αυτό πολλές φορές ακούμε πιστούς να λένουν "...ε, αυτό δεν είναι τίποτα, δεν είναι κακό!!".

- **ΕΥΛΟΓΙΑ** σημαίνει «*καλός λόγος*» και τα δαιμόνια δεν θέλουν

τίποτα καλό να βγαίνει από το στόμα μας.

- **ΚΑΤΑΡΑ** σημαίνει «*λόγος κρίσης*», ή λόγος καταστροφής, λόγος που φέρνει πρόβλημα και συμφορά και αυτό θέλουν και επιδιώκουν τα πονηρά πνεύματα να γίνεται.

Θα αναφέρουμε παρακάτω εκφράσεις της καθημερινότητας, που ακούγονται και από χείλη **αναγεννημένων πιστών** και οι οποίες έρχονται σε πλήρη αντίθεση με την καθαρότητα και την αγιότητα που διδάσκει ο Λόγος του Θεού να έχει ο πιστός και να είναι «*άγιος (ξεχωριστός) εν πάση διαγωγή*», σε όλες τις εκδηλώσεις της ζωής τους. Αυτό είναι αποτέλεσμα εξαπάτησης των πονηρών δαιμονικών πνευμάτων που έχουν κάνει κατοχή στη γλώσσα του πιστού και εκφράζεται με τον τρόπο αυτό, θεωρώντας ότι αυτός είναι ο φυσιολογικός τρόπος. Παρακάτω γίνεται καταγραφή **8** περιπτώσεων, που έχουμε καταγράψει από την καθημερινότητα.

1η περίπτωση: "ΤΡΕΛΟΣ - ΤΡΕΛΑΘΗΚΑ"

Θα ήθελα να επισημάνω ότι, για το θέμα των ασθενειών της ψυχής που εξετάζουμε, πολλές φορές εμείς οι ίδιοι **με τα λόγια μας** δημιουργούμε τέτοιες καταστάσεις. Στο βιβλίο των εκδόσεών μας "ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ" (κωδ.17) έχουμε αναφέρει ότι οι "*δαιμονιζόμενοι*" της εποχής του Ιησού Χριστού, που αναφέρονται στις περιγραφές των Ευαγγελίων και οι σημερινοί (σύγχρονοι) "*σχιζοφρενείς*", ή "*ψυχικά διαταραγμένοι*" είναι κατά βάση αποτέλεσμα δαιμονικής επιρροής και μια λέξη που χρησιμοποιείται σήμερα, κατά κόρον, από όλους τους ανθρώπους (πιστούς και μη) για να περιγράψουν ένα τέτοιο άτομο είναι η λέξη "**τρελός**" με όλα τα παράγωγα και τα συνώνυμά της.

Η τρέλα, κατά βάση, είναι αποτέλεσμα δαιμονικής κατάληψης. Κατά συνέπεια, εάν κάποιον, είτε τον αποκαλέσουμε δαιμονιζόμενο, είτε τον αποκαλέσουμε τρελό, είναι ένα και το αυτό. Η διαφορά είναι ότι για την πλειοψηφία των ανθρώπων ο όρος «*δαιμονιζόμενος*» ανήκει στο (μακρινό) παρελθόν, στις περιγραφές των Ευαγγελίων (τις οποίες πολλοί ορθολογιστές αμφισβητούν), ενώ ο όρος «*τρελός*» είναι σύγχρονος και είναι η λαϊκή έκφραση που αναφέρεται στους ψυχικά διαταραγμένους.

Επίσης η έκφραση "τρελός" αποδίδεται αλληγορικά σε αυτούς

που λένουν (κατά την γνώμη των συνομιλητών) "παράλογα" πράγματα, ανεξάρτητα εάν είναι ή δεν είναι έτσι τα πράγματα. Επίσης, χαρακτηρίζουν μεταφορικά κάποιον ως τρελό", όταν κάνει πράγματα απίθανα, που οι ίδιοι δεν μπορούν να κάνουν. Γενικά οι εκφράσεις "**τρελός, τρελάθηκα, τρέλα**", αποτελούν πλέον αναπόσπαστο μέρος του καθημερινού λεξιλογίου σχεδόν όλων των ανθρώπων. Είναι εκφράσεις που παράγουν αρνητικά αποτελέσματα στη ζωή του ανθρώπου.

Θα πρέπει όμως να κάνουμε μια αναγκαία διευκρίνιση, για να μην οδηγηθούμε σε άτοπα συμπεράσματα και πλανημένες απόψεις ή εσφαλμένες θεωρίες: Δεν σημαίνει πώς, όσοι πάσχουν από ψυχικές ασθένειες και έχουν νοσηλευτεί σε κάποια ψυχιατρική κλινική, **ότι αυτό είναι πάντοτε αποτέλεσμα κατοχής δαιμονικών πνευμάτων.** Μπορεί κάποιος να οδηγήθηκε σε μια τέτοια κατάσταση από άλλους παράγοντες, όπως για παράδειγμα από πίεση οικονομικών προβλημάτων ή από έντονα οικογενειακά προβλήματα. Τα πονηρά πνεύματα όμως **εκμεταλλεύονται** και επιδεινώνουν τέτοιες καταστάσεις και εφόσον βρίσκουν πρόσφορο έδαφος κάνουν και κατοχή στο άτομο.

Θα πρέπει σε κάθε περίπτωση που εξετάζουμε και αναφερόμαστε να είμαστε πολύ προσεκτικοί στους χαρακτηρισμούς μας και να μην εξομοιώνουμε όλες τις καταστάσεις και να τις αποδίδουμε στην ενέργεια των πονηρών ακαθάρτων πνευμάτων. **Δεν πρέπει να "δαιμονοποιούμε" τα πάντα, χρειάζεται αποκάλυψη από τον Κύριο Ιησού, για να έχουμε βεβαιότητα ότι ενεργούν πνεύματα πονηρίας.** Η ομάδα απελευθέρωσης που διακονεί τέτοια άτομα, θα πρέπει να ζητεί πάντοτε οδηγία και αποκάλυψη από τον Κύριο Ιησού για να ενεργεί με σοφία και να υπάρχουν θετικά αποτελέσματα, προς δόξα Κυρίου.

Ο Διάβολος έχει πείσει τον άνθρωπο ότι οι λέξεις «τρελός», «τρέλα», «τρελάθηκα», κλπ. είναι όροι που εκφράζουν **αλληγορικά γεγονότα της καθημερινής ζωής μας**, με αποτέλεσμα να ελέγχει πλήρως τη γλώσσα μας και να παράγει τα αποτελέσματα που αυτός θέλει. Όταν για παράδειγμα λέμε ότι «*...αυτός ο άνθρωπος είναι ΤΡΕΛΟΣ*» εννοούμε ότι «*...αυτός ο άνθρωπος είναι ΔΑΙΜΟΝΙΖΟΜΕΝΟΣ*».

Κάτι πολύ συνηθισμένο είναι, όταν βλέπουμε στην αγορά κάτι που μας αρέσει πολύ, να λέμε: «**Πω, πω, μόλις το είδα αυτό ΤΡΕΛΑΘΗΚΑ και ήθελα να το αγοράσω αμέσως**». Δηλαδή «*μόλις το είδα αυτό ΔΑΙΜΟΝΙΣΤΗΚΑ και ήθελα να το αγοράσω*». Δεκάδες τέτοιες καθημερινές εκφράσεις χρησιμοποιούμε στο λεξιλόγιό μας, με αποτέλεσμα να βρισκόμαστε κάτω από τον έλεγχο και την καθοδήγηση των ακαθάρτων πονηρών πνευμάτων, τα οποία ενεργούν επάνω μας, γιατί εμείς με τη γλώσσα μας τους ανοίγουμε πόρτα εισόδου, όπως στις παρακάτω περιπτώσεις:

- Είδα ένα ωραίο φόρεμα στη βιτρίνα και **τρελάθηκα!!!**
- Μη μου λες τώρα αυτό, γιατί με **τρελαίνεις!!!**
- Έφαγα ένα ωραίο γλυκό με γεύση **τρέλα!!!**
- Όταν δεις τι σου έφερα, θα **τρελαθείς** από χαρά!!!
- Είδα ένα ωραίο έργο στην τηλεόραση που με **τρέλανε** με την ωραία εικόνα που είχε!!!
- Δεν ακούς που σου μιλάω, **τρελός** είσαι;
- **Τρελαίνομαι** όταν σκέπτομαι ότι.....

Εάν αντικαταστήσουμε τις παραπάνω λέξεις (τρελάθηκα, τρέλα, κλπ.) με τις αντίστοιχες που αναφέρονται στα δαιμόνια, εύκολα καταλαβαίνουμε το περιεχόμενο των λόγων μας και τι κακό προκαλούμε:

- Είδα ένα ωραίο φόρεμα στη βιτρίνα και **δαιμονίστηκα!!!**
- Μη μου λες τώρα αυτό, γιατί με **δαιμονίζεις!!!**
- Δεν ακούς που σου μιλάω, **δαιμονισμένος** είσαι;

Τέτοιες εκφράσεις πρέπει ΝΑ ΕΞΑΛΕΙΦΘΟΥΝ από το λεξιλόγιο του κάθε ανθρώπου και ειδικά του **αναγεννημένου πιστού**, (προς τον οποίο απευθύνεται η παρούσα μελέτη), γιατί είναι ισχυροί αγωγοί προβλημάτων. Πολλές φορές υπάρχουν έριδες και ακαταστασία μέσα στο σπίτι εξαιτίας τέτοιων εκφράσεων, με τις οποίες εμείς δίνουμε τόπο στον Διάβολο να επεμβαίνει στη ζωή μας. Εμείς του ζητήσαμε «**...να μας τρελάνει!**» και φυσικά αυτός δεν άφησε την ευκαιρία να πάει χαμένη. Θα αναφέρω 2 περιστατικά, τα οποία συνέ-

βησαν στη ζωή προσωπικών μου φίλων και αδελφών, του Περικλή και του Τάσου που μου διηγήθηκαν οι ίδιοι τα παρακάτω περιστατικά (τα ονόματα δεν είναι τα αληθινά):

(1) Ο Περικλής, μου είχε πει ότι στο εργοστάσιο που εργαζόταν οι συνάδελφοί του έκαναν διάφορα αστεία μεταξύ τους, λέγοντας ο ένας στον άλλο: «Γεια σου **τρελέ** Ολυμπιακέ, την Κυριακή θα σας συντρίψουμε». Η απάντηση ήταν: «...Εγώ είμαι **τρελός**, ή εσύ είσαι **τρελάρας**, που είσαι Παναθηναϊκός». Έμπαινε στη συζήτηση ένας τρίτος και έλεγε: «...Και οι δύο είστε **τρελοί**, αλλά και εγώ είμαι **ακόμα πιο τρελός** από εσάς, γιατί χθες αγόρασα μια τηλεόραση με **μεγάλη οθόνη**, για να απολαμβάνω τους αγώνες!»

Το αποτέλεσμα ήταν τα αρχικά αστεία και χαμόγελα (γιατί έτσι ξεκινούσαν, αστειευόμενοι) να καταλήξουν σε φωνές, σε βρισιές και σε αναταραχή. Αυτό συνέβαινε κάθε φορά που χρησιμοποιούσαν **παρόμοιες εκφράσεις**. Δεν μπορούσε να καταλάβει ο αδελφός αυτός, πως ο ίδιος βρισκόταν μέσα σ' αυτή τη θύελλα και την ταραχή, αφού όλα ξεκινούσαν πολύ αθώα και με χαμόγελα, ήταν μια συνηθισμένη καθημερινή εικόνα. Όταν αργότερα έμαθε για τον τρόπο με τον οποίο εργάζονται τα δαιμονικά πνεύματα σταμάτησε ο ίδιος να χρησιμοποιεί τέτοιες εκφράσεις, τις καταδίκασε και εξομολογήθηκε ενώπιον του Κυρίου Ιησού την αμαρτία του αυτή, ζήτησε να καλυφτεί με το αίμα Του και ελευθερώθηκε η γλώσσα του από αυτή την σφαίρα επιρροής του εχθρού.

(2) Ο Τάσος, πριν γνωρίσει προσωπικά τον Κύριο Ιησού και αφιερώσει τη ζωή του σ' Αυτόν, εργαζόταν σε νυχτερινά κέντρα σαν λαϊκός οργανοπαίκτης (μπουζούκι). Σε κάποια συζήτηση ανέφερε πως, όταν έπαιζε και τραγουδούσε ένα τραγούδι που έλεγε «*...Έβαλε ο διαβολάκος την ουρά του πάλι, και μου πήρε το μυαλό μέσα απ' το κεφάλι...*», πάντα στο κέντρο γινόταν φασαρία και αυτό δεν μπορούσε τότε να το εξηγήσει, γιατί ενώ όλα ήταν ήσυχα και όμορφα, ξαφνικά κάτι γινόταν και όλα άλλαζαν. Απλά είχε παρατηρήσει ότι αυτό γινόταν πάντοτε, **όταν έλεγε το συγκεκριμένο τραγούδι**, αλλά το απέδιδε σε σύμπτωση. Αυτό γινόταν, γιατί με τα λόγια του τραγουδιού που έβγαιναν από τα χείλη του, καθώς και από τους θαμώνες του κέντρου που τον συνόδευαν στο τραγούδι και χειροκροτού-

σαν, **έδιναν την εξουσία** στα πονηρά δαιμονικά πνεύματα να ενεργήσουν και να φέρουν αναταραχή.

Αυτό φανερώνει, τι μεγάλη ευλογία έχει ο πιστός, όταν συνέχεια τραγουδά στον Κύριο άσματα και ύμνους, που Τον δοξάζουν και τι προβλήματα έχει ο κάθε άνθρωπος όταν τραγουδά διάφορα τραγούδια το περιεχόμενο των οποίων είναι ανήθικο, γεμάτο με ψέμα, θλίψη και πόνος. Ο Ιησούς κατηγορηματικά μας προειδοποιεί ότι για κάθε **αργό λόγο** που θα πούμε, θα αποδώσουμε λόγο την ημέρα της κρίσης, γιατί *«...εκ των λόγων σου θέλεις ΔΙΚΑΙΩΘΕΙ, και εκ των λόγων σου θέλεις ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΘΕΙ»* (Ματθαίος 12:34-37). Από το στόμα μας συνήθως βγαίνει αυτό που έχουμε στην καρδιά μας, η οποία ξεχειλίζει από το περίσσειμά της. Βγαίνει, ή ζωή, ή θάνατος, ο καρπός της γλώσσας μας βρίσκεται στα δικά μας χέρια, εμείς έχουμε την ευθύνη.

2η περίπτωση: "ΘΕΟ ...ΤΡΕΛΟΣ ...ΚΟΥΦΟΣ, κλπ"

Εκτός από τις παραπάνω εκφράσεις που χρησιμοποιούνται σήμερα πλατιά (τρελός, τρελάθηκα), έχοντας ο Διάβολος εξαπατήσει τον άνθρωπο, χρησιμοποιούνται και διάφορες άλλες λέξεις και εκφράσεις, που προσβάλλουν απευθείας τον ίδιο τον Θεό. Τέτοιες εκφράσεις είναι: **Θεότρελος, Θεοπάλαβος, Θεόκουφος, Θεονήστικος, κλπ..** Δηλαδή ο Θεός είναι τρελός, ΘΕΟτρελος; Ή είναι κουφός, ΘΕΟκουφος;

Αυτές οι εκφράσεις, που έχουν γίνει αναπόσπαστο μέρος του καθημερινού λεξιλογίου του ανθρώπου, είναι βλασφημία του Διαβόλου προς τον Θεό και για να το επιτυχάνει χρησιμοποιεί τη γλώσσα του ανθρώπου και φυσικά από την περίπτωση αυτή δεν εξαιρούνται ούτε και οι αναγεννημένοι πιστοί, ένα μεγάλο ποσοστό των οποίων έχουν υιοθετήσει εν αγνοία τους τις εκφράσεις αυτές, χωρίς να έχουν συνειδητοποιήσει το βαθύτερο περιεχόμενό τους. Εάν υπάρχει κάποιος που πράγματι είναι **"τρελός θεός"**, αυτός είναι **"ο θεός του κόσμου τούτου"**, ο Διάβολος, ο οποίος ότι έχει, αυτό και δίνει στους ανθρώπους από μίσος γι' αυτούς.

Εάν ψάξουμε το λεξιλόγιό μας θα βρούμε πλήθος καθημερινών λέξεων και εκφράσεων, που το περιεχόμενό τους είναι βλάσφημο. Λέμε για παράδειγμα, όταν κουραζόμαστε: **«Πω, πω, σή-**

μερα ξεθεώθηκα!», που σημαίνει ότι **«σήμερα έβγαλα τον Θεό έξω»**. Αυτός όμως είναι και ο στόχος των πονηρών πνευμάτων, να βγάλεις τον αληθινό Θεό έξω από τη ζωή σου, ενώ το θέλημα του Θεού στη ζωή μας είναι να μας γεμίζει με το άγιο Πνεύμα Του, γι' αυτό μέσα στον Λόγο Του, μας προτρέπει να εκζητήσουμε το βάπτισμα του αγίου Πνεύματος και στη συνέχεια να έχουμε καθημερινή πλήρωση. Εάν θέλεις πραγματικά να **"...ξεθεωθείς"** πνευματικά υπάρχει ένας ευλογημένος και άγιος τρόπος για να το κάνεις, που είναι να βγάλεις έξω τον **κατήγορό** σου, αυτόν που ο ίδιος ο Ιησούς τον αποκάλεσε "θεό και άρχοντα" του κόσμου αυτού.

3η περίπτωση: ΜΙΑ "ΑΚΑΘΑΡΤΗ" ΛΕΞΗ

Υπάρχει μία λέξη που την χρησιμοποιεί το 99 τοις εκατό των ανθρώπων και μάλιστα δεν έχει συνείδηση τι λέγει. Εκείνο όμως που μας ενδιαφέρει στη μελέτη μας είναι ότι τη λέξη αυτή την χρησιμοποιεί και μία ικανή μερίδα αναγεννημένων πιστών, καθόσον δεν την έχει αποβάλει όταν ήρθε στον Κύριο, Πρόκειται για τη λέξη που αρχίζει από το 3ο γράμμα της αλφαβήτου και καταλήγει σε 2 ή 3 άρθρα ("γ.....τοτου"), ανάλογα πως την χρησιμοποιεί ο καθένας. Στην πραγματικότητα δεν πρόκειται για μία λέξη, αλλά τρεις λέξεις, που έχουν συντηρηθεί και έχουν ενοποιηθεί.

Εκείνο που ίσως σε μερικούς πιστούς να προκαλεί μεγάλη κατάντηξη είναι το γεγονός ότι δεν έχουν συνειδητοποιήσει ότι πραγματικά αυτό που λένε είναι **σαπρός λόγος**, είναι μία ανήθικη έκφραση και ότι ενώπιον του Θεού αμαρτάνουν.

Θυμάμαι μια περίπτωση που ένας πολύ αγαπητός και ευλογημένος αδελφός, μέσα στην αγνοιά του, έλεγε την άσχημη αυτή λέξη και απ' ότι κατάλαβα εκ των υστέρων την έλεγε, επειδή την είχε συνηθίσει από μικρός, την άκουγε στο γύρω του περιβάλλον και κανένας δεν τον είχε διδάξει ότι αυτή ήταν μια απρεπής έκφραση, η οποία δεν αρμόζει να την λέγει ένα αναγεννημένο παιδί του Θεού, το οποίο επαγγέλλεται θεοσέβεια και θέλει να αυξάνει σε πνευματική καθαρότητα.

Σε κάποια περίπτωση που είμαστε οι δυο μας και επάνω στη συζήτηση εκφράστηκε άπρεπα, χρησιμοποιώντας τη λέξη αυτή, του λέγω: **«Ξέρεις ότι αυτή η έκφραση είναι απρεπής και ενώπιον του Θεού**

είναι αμαρτία;». Με κοίταξε με μεγάλη έκπληξη και απορία και αυτό ήταν κάτι το πολύ έντονο στο πρόσωπό του. Ίσως να θεώρησε ανόητο και ακραίο αυτό που του είπα, γιατί αυθόρμητα μου λέγει: «*Μα, δεν έχει τίποτα το κακό, δεν είναι βρισιά, όλοι τη χρησιμοποιούν και δεν ενοχλεί κανέναν;*». Χαμογελώντας για να μην τον προσβάλω, του απάντησα: «**Θα συμφωνήσω μαζί σου, εάν κάνεις κάτι που θα σου πω και στο τέλος θα μου πεις εάν εσύ εμμένεις ακόμα την ίδια άποψη, ή εάν εγώ σου λέγω το σωστό. Πάρε λοιπόν ένα χαρτί και γράψε τη λέξη αυτή και αφού τη γράψεις, ερμήνευσέ την, αλλά και τι σημαίνουν τα δύο άρθρα "το" και "του" που βρίσκονται στο τέλος.**».

Πράγματι το έκανε και όταν συνειδητοποίησε το περιεχόμενό της, χλόμιασε πραγματικά, άλλαξε το χρώμα του προσώπου του, πήρε μια τρομερή έκφραση κατάπληξης και θλίψης μαζί. Σηκώθηκε όρθιος, άρχισε να περπατά πέρα δώθε μέσα στο δωμάτιο και να λέγει: «*Δεν το πιστεύω! Δεν το πιστεύω! Πώς είναι δυνατόν τόσο καιρό να μην το έχω καταλάβει, αφού είναι τόσο, είναι τόσο πολύ απλό!! Τώρα βλέπω πόσο έχει μπει στην καθημερινότητά μας ο Διάβολος;*». Όπως μου εξήγησε αργότερα, το κλειδί, που άνοιξε το μυαλό του αμέσως και εννόησε την αλήθεια ήταν τα δύο άρθρα στο τέλος. Αμέσως ζήτησε προσευχή απελευθέρωσης για να γίνει πνευματική αποκατάσταση.

4η περίπτωση: "ΕΙΣΑΙ ΠΟΝΗΡΟΣ!"

Μία λέξη που χρησιμοποιείται συχνά στην καθημερινότητά του πιστού είναι η λέξη «**πονηρός**». Για να δείξουμε το θαυμασμό μας σε κάποιον, του λέμε: «*Μπράβο, είσαι **πονηρός**, τίποτα δεν σου ξεφεύγει!*», ή λέμε για τον εαυτό μας: «*Πρόσεξε, εγώ είμαι **πονηρός**, μη προσπαθείς να με ξεγελάσεις!*».

Ο Λόγος του Θεού μας αποκαλύπτει ότι ο Διάβολος είναι ο "Πονηρός", αυτός είναι ένας από τους πολλούς τίτλους που έχει (βλ. Ματθαίος Ε/5:37-39, ΙΓ/13:19, 38-39, Εφεσίους ζ'/6:16, Α' Ιωάννου Ε/5:18, κλπ). Άρα, στην πραγματικότητα λέμε: «*Μπράβο, είσαι **διάβολος**, τίποτα δεν σου ξεφεύγει!*», ή «*Πρόσεξε, εγώ είμαι **διάβολος**, μη προσπαθείς να με ξεγελάσεις!*».

Ο άνθρωπος που έχει κάνει τον Ιησού κύριο της ζωής τους είναι ΕΞΥΠΝΟΣ, ενώ όποιος Τον απορρίπτει, είναι ΠΟΝΗΡΟΣ. **Αυτή**

είναι η διαφορά. Πρέπει αυτή η λέξη να διαγραφεί από λεξιλόγιο των πιστών και να μην χρησιμοποιείται, ούτε για τους εαυτούς μας, ούτε για άλλους αδελφούς, γιατί όταν το κάνουμε προσκαλούμε τον "διάβολο" να γίνει το αφεντικό μας. Μπορούμε να πούμε «*αυτός ο αδελφός είναι **έξυπνος**, κλπ*», γιατί ο Κύριος Ιησούς είναι που μας δίνει αντίληψη, σοφία, σύνεση και ορθή νόηση, ενώ ο Διάβολος δίνει πονηρία και απάτη, είναι «*...ο πλανών την οικουμένην όλην*» (Αποκάλυψη ΙΒ/12:9).

Μέσα στη Καινή Διαθήκη είναι κάτι το συνηθισμένο να αποκαλείται ο Σατανάς με την ονομασία "Πονηρός", τόσο από τον ίδιο τον Ιησού, όσο και από τους αποστόλους. Επειδή πολλοί πιστοί που μελετούν την Βίβλο, αυτό το προσπερνούν, χωρίς να έχουν αποκαλύψει της αλήθειας, άλλωστε αυτή είναι και η αιτία που έχουν υιοθετήσει αυτή την έκφραση στο καθημερινό λεξιλόγιό τους και την χρησιμοποιούν ελεύθερα, θα αναφέρουμε μερικές χαρακτηριστικές περιπτώσεις μέσα από τον Λόγο του Θεού:

1. ΜΑΤΘΑΙΟΣ Ε/3:37-39 (ΙΗΣΟΥΣ)

«*Αλλ' ας είναι ο λόγος σας **Ναι ναι, Όχι, όχι**. το δε πλειότερον τούτων είναι εκ του **Πονηρού**.....*» (βλ. και εδάφια 38-39).

2. ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΙΓ/13:19, 39 (ΙΗΣΟΥΣ - παραβολή του "σπορέα")

«**19.** *Παντός ακουόντος τον λόγον της βασιλείας και μη νοούντος, έρχεται ο **Πονηρός** και αρπάζει το σπαρμένο εις την καρδιά αυτού· ούτος είναι ο σπαρθείς παρά την οδόν.....*».

«**39.** *Ο δε **ΕΧΘΡΟΣ**, ο οποίος έσπειρεν αυτά, είναι ο **Διάβολος**: ο δε **θερισμός** είναι η συντέλεια του αιώνος.....* »

Ο Κύριος Ιησούς στην παραβολή του σπορέα χρησιμοποιεί δύο διαφορετικές ονομασίες για να περιγράψει τον εχθρό του ανθρώπου και του Θεού, γιατί η κάθε ονομασία φανερώνει και κάποια συγκεκριμένη ιδιότητά του: "ΔΙΑΒΟΛΟΣ" σημαίνει "**συκοφάντης**" και "ΠΟΝΗΡΟΣ" σημαίνει "**πανούργος**". Όπως επίσης και η ονομασία "ΣΑΤΑΝΑΣ" σημαίνει "**αντίπαλος**". Ο εχθρός της ψυχής μας είναι συκοφάντης, πανούργος και αντίπαλός μας και ο στόχος του να μας οδηγήσει στην αιώνια απώλεια.

3. ΜΑΤΘΑΙΟΣ ζ'/6:16 (ΠΑΥΛΟΣ - Πνευματική πανοπλία)

«*...Αναλάβετε δε την ασπίδα της πίστεως, διά της οποίας θέλετε*

δυνηθεί να σβήσετε πάντα τα βέλη του Πονηρού τα πεπρωμένα» (βλ. και εδάφια 13-18).

4. Α' ΙΩΑΝΝΟΥ Ε/5:18-19 (ΙΩΑΝΝΗΣ)

«...Εξεύρομεν ότι πας ο γεννηθείς εκ του Θεού δεν αμαρτάνει, αλλ' όποιος εγεννήθη εκ του Θεού φυλάττει αυτόν, και ο Πονηρός δεν εγγίζει αυτόν. Εξεύρομεν ότι εκ του Θεού είμεθα, και ο κόσμος όλος εν τω Πονηρώ κείται».

Ο απόστολος Ιωάννης αναφέρει πολύ καθαρά ότι όλος κόσμος βρίσκεται κάτω από την κυριαρχία του Πονηρού και ο "Πονηρός" είναι η δαιμονική προσωπικότητα που μέσα στην Βίβλο την συναντάμε με διάφορες ονομασίες, ξεκινώντας ως "Εωσφόρος", που σημαίνει "υιός της αυγής", πριν επαναστατήσει κατά του Θεού (βλ. Ησαΐας ΙΔ/14:12-15).

Δεν πρέπει λοιπόν να αποκαλούμε τον αδελφό μας (που έχει πλυθεί με το αίμα του Ιησού) "πονηρό", όπως ακριβώς δεν τον αποκαλούμε "σατανά" ή "διάβολο". Πρέπει να μετανοήσουμε ενώπιον του Κυρίου και να ζητήσουμε να καθαρίσει τη γλώσσα μας, γιατί δεν μπορεί από την ίδια πηγή να βγαίνει και γλυκό και πικρό νερό, όπως λέγει ο Ιάκωβος: «*ΜΗΠΩΣ η πηγή από την ίδια τρύπα αναβλύζει το γλυκό και το πικρόν (ύδωρ); ΜΗΠΩΣ είναι δυνατόν, αδελφοί μου, η συκή να κάμει ελαίας, ή η άμπελος (να κάμει) σύκα; Έτσι ουδεμία πηγή είναι δυνατόν να κάμει ύδωρ (και) αλμυρόν και γλυκό...*» (Ιάκωβος Γ/3:11-12).

5η περίπτωση: "ΣΕ ΠΕΙΡΑΖΩ"

Όπως αναφερθήκαμε για τη χρήση της λέξης "πονηρός", το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και με τη λέξη «πειράζω» και τα παράγωγά της (πειραστής, πειρασμός, κλπ). Πολλές φορές όταν αστειευόμαστε, λέμε: «*Το είπα αυτό, για να σε πειράξω...*». Η Αγία Γραφή μας λέγει ότι ο Διάβολος είναι ο «πειραστής» και ο «πειράζων» (βλ. Ματθαίος Δ/4:3-7, Λουκάς Δ/4:12, Α' Θεσσαλονικείς Γ/3:5). Εμείς, σαν παιδιά του Θεού πειραζόμαστε από τον εχθρό της ψυχής μας, αλλά εμείς όμως δεν πρέπει να «πειράζουμε» τα αδέρφια μας, αντίθετα πρέπει να τα «ευλογούμε», να προφέρουμε δηλαδή τον "καλόν λόγον". Τέτοιες εκφράσεις δεν αρμόζουν σε αγίους, γιατί, ενεργώντας έτσι, **μόνοι μας προσκαλούμε τον Πειραστή**, (τον καλούμενο και Διάβολο

και Πονηρό και Σατανά) **για να φέρει πειρασμό μέσα στη ζωή** και φυσικά αυτός δεν αφήνει την ευκαιρία να χαθεί.

- Αναρωτηθήκαμε άραγε, πόσοι από τους τροφίμους των ψυχιατρείων σήμερα έχουν καταλήξει εκεί, εξαιτίας τέτοιων ανοιγμάτων στον Διάβολο;
- Πόσοι από αυτούς άρχισαν να πειράζουν στα αστεία στην αρχή τον Θεό, αλλά η κατάληξή τους ήταν τραγική;
- Πόσα ζευγάρια έχουν χωρίσει, γιατί με τα πικρά λόγια που αντάλλαξαν δημιουργήθηκε από τον εχθρό της ψυχής ένα ισχυρό ρήγμα μέσα στις καρδιές τους, που δεν μπορεί πλέον να κλείσει, παρά μόνο από τη δύναμη του Θεού;

Είναι συνηθισμένο φαινόμενο, όταν κάποιος λέγει κάτι το άστοχο ή το ανόητο ή κάποιο αρνητικό λόγο, να δικαιολογεί τον εαυτό του, λέγοντας: «*Αληθινά, δεν το εννοούσα αυτό που είπα*». Το γεγονός ότι δεν το εννοούσε, αυτό δεν σημαίνει ότι ακυρώνει και το αποτέλεσμα των λόγων του. Εφόσον ο λόγος εξήλθε από το στόμα μας, θα παράγει και τον ανάλογο καρπό.

Ανοίγουμε πόρτα στα πονηρά δαιμονικά πνεύματα όταν λέμε τις παρακάτω εκφράσεις, τις οποίες θα πρέπει να προσέξετε ιδιαίτερα, γιατί μέσα σε αυτές, θα βρείτε και τον εαυτό σας να ταυτίζεται. Αυτές οι εκφράσεις είναι "πόρτα εισόδου" των πνευμάτων, γιατί αυτό που επικαλείσαι, αυτό και γίνεται. Πρέπει, εφόσον έχεις πει αυτά τα λόγια, να τα ανακαλέσεις, για να υπάρξει αποκατάσταση και στον αόρατο πνευματικό κόσμο. Θυμήσου ότι ο απόστολος Πέτρος **3** φορές αρνήθηκε τον Ιησού όταν Τον συνέλαβαν και μετά την ανάστασή Του ο Ιησούς **3** φορές ρώτησε τον Πέτρο «*Σίμων Ιωνά, με αγαπάς;*» (Ιωάννης ΚΑ/21:15-17). Γιατί ο Ιησούς ήταν επίμονος και τον ρώτησε **3** φορές, δεν ήταν αρκετή η πρώτη απάντηση του Πέτρου; Όχι, γιατί έπρεπε να υπάρξει πνευματική αποκατάσταση, κάτι που πρέπει να κάνουμε και εμείς σε παρόμοιες περιπτώσεις:

- Με **ζαλίζεις** με αυτά που λες και με **πονοκεφαλιάζεις**, μη μου μιλάς άλλο!
- Εσύ παιδί μου γεννήθηκες για να **με ταλαιπωρείς** και να **υποφέρω!**

- Με **βασανίζεις**, δεν σε αντέχω άλλο!
- Όπου υπάρχει μικρόβιο, το κολλάω, **είμαι φιλάσθενο** άτομο, δεν πρόκειται να ελευθερωθώ!
- Θα περάσεις πάνω από το σώμα μου! Καλύτερα **να πεθάνω**, παρά να ζω έτσι!
- Συνέχεια έχω προβλήματα, εγώ δεν πρόκειται **ποτέ να ελευθερωθώ**, μόνο όταν πεθάνω θα ησυχάσω!
- Μ' έχεις **αγανακτήσει** με αυτά που λες συνέχεια, τα σκέφτομαι τα βράδια και **δεν μπορώ να κοιμηθώ!**
- Εμείς δεν πρόκειται **να συμφωνήσουμε ποτέ**, κάθε φορά που θα συζητάμε, συνέχεια θα διαφωνούμε!
- Μου έχεις αλλάξει την **πίστη** με τις ιδιοτροπίες σου, **συνέχεια παραπονιέσαι** και γκρινιάζεις, εσύ ποτέ δεν πρόκειται να αλλάξεις χαρακτήρα, ο ίδιος θα μείνεις!

ΓΡΑΨΕ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

6η περίπτωση: "ΕΙΜΑΙ ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΣ!"

Μια πολύ προσφιλή λέξη μεταξύ των αναγεννημένων πιστών, η οποία χρησιμοποιείται κατά κόρον, χωρίς να υπάρχει φόβος Θεού, ακόμα και από κήρυκες του Λόγου του Θεού είναι η λέξη **«υπερήφανος - υπερηφάνεια»**.

Συμβαίνει πολύ συχνά να ακούμε πιστούς ανθρώπους να λένουν «...είμαι υπερήφανος που έχω μια όμορφη οικογένεια», ή «...είμαι υπερήφανος που ο Κύριος μου αποκάλυψε τον Λόγο Του», κλπ. Εάν θα μπορούσαμε να ιεραρχήσουμε τις αμαρτίες που ανα-

φέρονται μέσα στην Γραφή και που ο Θεός τις βδελύσσεται, την πρώτη θέση κατέχει η **"υπερηφάνεια"** και θα λέγαμε με μεγάλη διαφορά από τις υπόλοιπες αμαρτίες, καθόσον από την υπερήφανη καρδιά πηγάζουν πλήθος άλλων αμαρτιών, όπως εγωισμός, πείσμα, ανταρσία, θυμός, κλπ.

Μέσα στην Βίβλο διαβάζουμε ότι ο Εωσφόρος, που ήταν ένα αγγελικό δημιούργημα του Θεού, εξαιτίας της υπερηφάνειάς του ξέπεσε από την παρουσία του Θεού και έγινε Διάβολος και Σατανάς, έγινε ο αντίπαλος του Θεού. Η Αγία Γραφή αναφέρεται με λεπτομέρειες για την προέλευση του Διαβόλου σε δύο περιπτώσεις, στον Ιεζεκιήλ ΚΗ/28:12-19 και στον Ησαΐα ΙΔ/14:12-15.

- **Στον Ιεζεκιήλ** αναφέρεται η αρχική του κατάσταση μέχρι την εκδίωξή του από την παρουσία του Θεού. Ήταν ένα δημιούργημα σοφίας, κάλλους και τελειότητας, αλλά εξαιτίας της **υπερηφάνειάς** του ξέπεσε της αρχικής του ένδοξης θέσης.
- **Στον Ησαΐα** ονομάζεται «Εωσφόρος» (υιός της αυγής) και περιγράφεται η πτώση του, μαζί με πλήθος άλλων αγγελικών δυνάμεων.

Η "υπερηφάνεια" είναι ιδιότητα του Διαβόλου και δεν πρέπει να έχει καμιά σχέση με τους κεχρισμένους του Κυρίου Ιησού. Ο απόστολος Παύλος στις επιστολές του, όταν θέλει να εκφράσει τον ενθουσιασμό του, ή την αγάπη Του για τον Κύριο, ή την ευγνωμοσύνη Του προς Αυτόν, δεν λέγει **«είμαι υπερήφανος που γνώρισα τον Ιησού»**, αλλά χρησιμοποιεί τη λέξη **"καύχημα"** (βλ. Ρωμαίους ΙΕ/15:17, Γαλάτες ς'/6:13, Α' Κορινθίους Ε/5:6, Θ/9:15-16, Φιλιππησίους Α/1:26, κλπ). Ο άνθρωπος που απορρίπτει τον Θεό είναι: Εγωιστής, Υπερήφανος και Αλαζόνας, κάτι που δεν πρέπει να έχουν τα αναγεννημένα παιδιά του Θεού.

Ο Διάβολος και οι πονηρές δυνάμεις του είναι που βασανίζουν τον άνθρωπο και του προκαλούν ζάλη, ταλαιπωρία και πονοκέφαλο. Εμείς με τα λόγια μας αυτά, τους δίνουμε τόπο. Όσοι χρησιμοποιούν αυτόν τον αρνητικό τρόπο ομιλίας και έκφρασης, **προσκαλούν** (είτε ενσυνείδητα, είτε ασυνείδητα) ακάθαρτα πνεύματα, που κάνουν κατοχή μέσα τους. Το είδος και η κατηγορία των πνευμάτων αυτών, εξαρτάται από το είδος του λόγου που βγαίνει από τα χείλη μας. Δεν

πρέπει τα παιδιά του Θεού να ενεργούν έτσι, γιατί τέτοιες καταστάσεις δημιουργούν όλες τις προϋποθέσεις για την είσοδο **πονηρών πνευμάτων**, όχι μόνο σ' ένα άτομο, αλλά και σ' ολόκληρη οικογένεια. Ο λόγος μας είναι που παράγει αγαθά ή καταστροφικά αποτελέσματα. Για παράδειγμα, λέγει ο πιστός πατέρας στο παιδί του: **"Παιδί μου είμαι πολύ υπερήφανος (=διάβολος) για σένα, μπράβο σου!"**. Το παιδί το δέχεται αυτό και το πνεύμα (δαιμόνιο) της υπερηφάνειας αρχίζει να αποκτά έδαφος στη ζωή του, με κύριο στόχο να κάνει και κατάληψη μέσα του, εάν δεν αποκαλυφθεί. Πολλοί αναγεννημένοι επειδή οι εκφράσεις αυτές έχουν γίνει αναπόσπαστο μέρος της καθημερινότητας μας αδυνατούν να δεχτούν ότι με τη χρήση τους υπάρχει πνευματικός κίνδυνος και η "άγνοια" είναι το ισχυρό όπλο της νίκης του Διαβόλου.

Ο Λόγος του Θεού είναι γεμάτος προτροπές για το πώς πρέπει να εκφραζόμαστε: **«Μηδείς λόγος ΣΑΠΡΟΣ ας μην εξέρχεται εκ του στόματός σας»** (Εφεσίους Δ/4:29). Σαπρός λόγος σημαίνει "άρρωστος λόγος" και αυτός ο λόγος είναι καρπός των δαιμονικών πνευμάτων, που έχουν τη "φωλιά" τους στο στόμα μας, όπως είναι και όλες οι λοιπές εκδηλώσεις του στόματος, δηλαδή ψέμα, αισχύροτητα, βλασφημία, μωρολογία, βωμολοχία, κλπ. (βλ. Εφεσίους Ε/5:3-4, Κολοσσαείς Γ/3:8-9, Ματθαίος ΙΒ/12:34-37).

Για κάθε "αργό λόγο", για κάθε λόγο που δεν παράγει έργο, που δεν παράγει καλό καρπό και ευλογία, ο άνθρωπος θα δώσει λόγο την ημέρα της κρίσης. Ο σαπρός και ο αργός λόγος ανοίγει την πόρτα εισόδου στα δαιμονικά πνεύματα, γι' αυτό πρέπει να προσέχουμε πως περπατάμε στην πνευματική μας ζωή. Θα πρέπει να μην ταυτίζουμε τα αθώα **"αστεία"** με τα **"πειράγματα"**, γιατί στον άορατο πνευματικό κόσμο έχουν διαφορετική πηγή. Τα πειράγματα, αθώα και μη, έχουν μόνο μία πηγή, τον "Πειραστή".

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Για το θέμα αυτό, συστήνουμε ο ενδιαφερόμενος να διαβάσει το βιβλίο **«ΕΥΛΟΓΙΑ ή ΚΑΤΑΡΑ»** του Derek Prince (εκδόσεις **"το Ανώγειο"**).

7η περίπτωση: "ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΟΥ"

Σε ένα άλλο σημείο που ο εχθρός της ψυχής μας και οι πονηρές δυνάμεις του, έχουν αποκτήσει εξουσία επάνω στη γλώσσα των

πιστών, είναι η υιοθέτηση **θρησκευτικών ορολογιών, τίτλων και ονομασιών**, που έρχονται σε άμεση αντίθεση με τον Λόγο Θεού. Οι πιστοί όμως στην καθημερινότητά τους κάνουν χρήση αυτών των όρων και ονομασιών, **είτε** επειδή έχουν συμβιβαστεί με το σύστημα του κόσμου τούτου και δείχνουν αδιαφορία στο θέμα, **είτε** από άγνοια, **είτε** από έλλειψη υγιαινούσας διδασκαλίας, **είτε** επειδή έχουν εξαπατηθεί από τον Διάβολο και έχουν υποβαθμίσει τη σπουδαιότητα του θέματος αυτού, **είτε** για πολλούς άλλους λόγους, που στον κάθε πιστό ποικίλλουν. **Εφόσον συμβαίνει κάποια από τις περιπτώσεις αυτές**, ο πιστός δίνει τόπο στον Διάβολο και στα πονηρά πνεύματα, **με αποτέλεσμα να αποκτούν εξουσία επάνω του**.

Μία ορολογία που έχει υιοθετήσει η συντριπτική πλειοψηφία των αναγεννημένων πιστών και που είναι πολύ δύσκολο χωρίς αποκαλυπτικό λόγο να την εξαλείψουν από το λεξιλόγιο τους και να μην την αναφέρουν καθόλου, είναι ο τίτλος **"ΠΑΝΑΓΙΑ"** που αποδίδουν στη μητέρα του Κυρίου μας, την Μαριάμ. Είναι συνηθισμένο γεγονός κάποιος, σε μια δύσκολη στιγμή, ή από συνήθεια που απέκτησε, ή επειδή το ακούει συχνά στο περιβάλλον του και το μιμείται, να λέγει: **"Θεέ μου!", ή "Χριστέ μου", ή "Παναγιά μου", ή "έλα Χριστέ και Παναγιά!", ή "Παναγία μου κουράστηκα σήμερα"** και πολλές άλλες παρόμοιες εκφράσεις.

Πολλοί πιστοί στις διάφορες συζητήσεις, τους ακούμε να λένουν **"Παναγιά μου"** και έχει παρατηρηθεί ότι αυτό γίνεται περισσότερο από γυναίκες και λιγότερο από άνδρες πιστούς, αλλά όσοι το κάνουν, δεν γνωρίζουν ότι χωρίς να το καταλαβαίνουν **"επικαλούνται" το πρόσωπο που κρύβεται πίσω από το όνομα αυτό** και φυσικά δεν έχει καμιά σχέση απολύτως με την Μαριάμ, η οποία αυτή τη στιγμή βρίσκεται μέσα στη δόξα του ουρανού, εκεί που βρίσκεται και ο αναστημένος Υιός της, ο ένδοξος Ιησούς.

Ποιος λοιπόν κρύβεται πίσω από το όνομα αυτό και έχει εξαπατήσει τους ανθρώπους, πιστούς και μη πιστούς;

Στη μητέρα του Κυρίου Ιησού, που η Βίβλος την αποκαλεί **"κεχαριτωμένη και ευλογημένη ανάμεσα σε όλες τις γυναίκες"**, της έχουν δώσει ονομασίες και τίτλους που ανήκουν σε αρχαίες θεότητες, μία από τις οποίες είναι **"βασιλίτσα των ουρανών"**. Η Βαβυλώνια θεά **Σεμίραμις**, έφερε τον τίτλο **«η βασίλισσα του ουρανού»**

και αυτό το βλέπουμε και μέσα στην Αγία Γραφή: «**Θέλουμε εξάπαντος κάνει "παν πράγμα" εξερχόμενο εκ του στόματός μας, διά να θυμιάζουμε εις την βασιλίссαν του ουρανού και να κάνουμε σπονδές εις αυτήν, καθώς κάναμε εμείς και οι πατέρες μας...**» (βλ. Ιερεμίας ΜΔ/44:17-19).

Η Σεμίραμις είναι μέλος τριαδικής θεότητας (σύζυγος του **Νεμ-βρώδ** και μητέρα του **Θαμμούζ**) είχε διάφορα ονόματα και συνήθως εικονίζεται μαζί με το γιο της. Οι αρχαίοι λαοί άρχισαν να λατρεύουν «**τη Μητέρα και το Γιο**», μία λατρεία που μεταφέρθηκε από τον 3^ο αιώνα μ.Χ. και στον χριστιανισμό και πλέον αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της σύγχρονης λατρείας του. Τη λατρεία της Σεμίραμις, τους τίτλους της και τις ιδιότητές της, στη χριστιανική περίοδο, τα βρίσκουμε όλα συγκεντρωμένα στο πρόσωπο της Μαριάμ. Αντί ο άνθρωπος την αγνή κόρη της Βηθλεέμ, την αγία μητέρα του Κυρίου μας Ιησού, την κεχαριτωμένη και ευλογημένη μεταξύ όλων των γυναικών, να της αποδίδει την πρέπουσα τιμή και σεβασμό, όπως πρέπει και σε όλους του αγίου, **αντί** να προσπαθεί να της μοιάσει στην αγιότητα και στην καθαρότητα, **την υποβιβάζει, ταυτίζοντάς της με αρχαίες θεότητες**. Αυτό γίνεται γιατί έχει εξαπατηθεί από τον εχθρό της ψυχής.

Δεν πρέπει ο αναγεννημένος πιστός, που έχει πλυθεί με το αίμα του Ιησού και γνωρίζει τις μεθοδείες του Διαβόλου να ονομάζει ή να επικαλείται το όνομα αυτό, ούτε φυσικά **να το αποδίδει** στην αγία μητέρα του Κυρίου μας, για τους παρακάτω λόγους:

Πρώτον: Η λέξη "**ΠΑΝ-αγία**" δεν είναι όνομα, αλλά τίτλος και σημαίνει "**αγία πάντων**". Οι άνθρωποι έχουν αποδώσει στην Μαριάμ έναν τίτλο που είναι ανώτερος και από τον τίτλο που έχει ο ίδιος ο Θεός, ο παντοκράτωρ, ο Κύριος των δυνάμεων, αυτός που δημιούργησε το σύμπαν ολόκληρο και που μέσα σε ολόκληρη την Αγία Γραφή δεν αποκαλείται ούτε μία φορά «**ΠΑΝ-άγιος**», αλλά παντού βλέπουμε απλά να ονομάζεται «**άγιος**» (βλ. Λευιτικό ΙΑ/11:44-45, Ησαΐας ζ´/6:3, ΝΖ/57:15, Λ/30:15, Ψαλμός ΚΒ/22:3, Ιωάννης ΙΖ/17:11, Αποκάλυψη Δ/4:8, κλπ).

Δεύτερον: Όταν ο πιστός, έστω και λόγω άγνοιας, λέγει "Παναγία μου", την επικαλείται και αυτόματα **καταργεί** τη μοναδική μεσι-

τεία του Ιησού, με αποτέλεσμα στη θέση της μεσιτείας, **ή να βάζει** τη μητέρα Του, όταν έχει άγνοια τι κρύβεται πίσω από τον τίτλο αυτό, **ή να βάζει** το πρόσωπο που κρύβεται πίσω από το όνομα αυτό, όταν έχει αποκάλυψη της αλήθειας.

Οι πιστοί που συνήθως αναφέρουν στις συζητήσεις τους το όνομα αυτό, το κάνουν, γιατί όταν αναγεννήθηκαν, δεν άφησαν πίσω τους την "**βαβυλώνα**", δεν κατήργησαν από τη ζωή τους το θρησκευτικό ψεύτικο σύστημα με το οποίο γαλουχήθηκαν από μικροί και δεν κατήργησαν τις **εορτές**, με αποτέλεσμα να χωλαίνουν μεταξύ δύο φρονημάτων και να βρίσκονται σε σύγχυση

Τρίτον: Εφόσον, πίσω από την ονομασία "παναγία" στην πραγματικότητα δεν είναι η μητέρα του Κυρίου μας (γιατί όσοι το πιστεύουν αυτό έχουν εξαπατηθεί), αλλά βρίσκεται κάποια αρχαία θεότητα, ο πιστός όταν λέγει το όνομα αυτό, **επικαλείται τα πνεύματα αυτά στη ζωή του**. Αυτό είναι μία από τις αιτίες που βλέπουμε πιστούς να χωλαίνουν πνευματικά, είναι γιατί βρίσκονται ακόμα δεμένοι με το σύστημα του κόσμου και αυτό τους αρέσει.

Τους αρέσει, εάν το όνομά τους εορτάζει μαζί με την "Παναγία" να δέχονται και να δίνουν ευχές (και μάλιστα θεωρούνται "μεγάλες εορτές"), **τους αρέσει** να το κάνουν και στις άλλες μικρές ονομαστικές εορτές, **τους αρέσει** να το κάνουν τα Χριστούγεννα και το Πάσχα, όπου έχουν ταυτιστεί πλήρως με το εορταστικό κλίμα των ημερών αυτών, **τους αρέσει** να μετέχουν ακόμα και σε καρναβαλικές εκδηλώσεις και γενικά **τους αρέσει "για κοινωνικούς λόγους"** όπως δικαιολογούνται να μην αποκόπτονται από το σύστημα του "θεού του κόσμου τούτου".

Θεωρώ καύχημά μου (και όσοι με γνωρίζουν προσωπικά, γνωρίζουν πως έτσι είναι, όπως τα περιγράφω στη συνέχεια) ότι από την αρχή της πίστης μου, κατήργησα την ονομαστική μου εορτή και μάλιστα, ίσως να ήμουν ο μοναδικός πιστός σε ολόκληρο τον δημόσιο τομέα που δεν έκανα χρήση της **εθιμικής εορταστικής άδειας**, την οποία δικαιούμουν και την ημέρα της ονομαστικής εορτής μου, σύμφωνα με το εορτολόγιο της κατεστημένης εκκλησίας, βρίσκoμουν στην Υπηρεσία μου.

Μιλούσα στους συναδέλφους μου για την πίστη μου στον Ιη-

σου Χριστό και τους έλεγα τι εφάρμοζαν οι απόστολοι και η πρώτη αποστολική εκκλησία, ΠΩΣ τώρα, εγώ θα έκανα το αντίθετο και θα απουσίαζα, για κάτι το οποίο δεν πίστευα, ως αντίθετο με την πρακτική που εφάρμοζαν οι μαθητές του Ιησού και η πρώτη εκκλησία;

Μέσα στην Αγία Γραφή οι πιστοί που αγαπούν τον κόσμο και συμβιβάζονται με το σύστημά του, αποκαλούνται πνευματικά **ΜΟΙΧΟΙ** και **ΜΟΙΧΑΛΙΔΕΣ**; Είναι φοβερός αυτός ο Λόγος του Κυρίου: *«Μοιχοί και μοιχαλίδες, δεν εξεύρετε ότι η φιλία του κόσμου είναι έχθρα του Θεού; Όποιος λοιπόν θελήσει να είναι φίλος του κόσμου, εχθρός του Θεού καθίσταται»* (1άκωβος Δ/4:4). Αυτό απλά σημαίνει ότι δεν είναι "γνήσια" παιδιά του Θεού, αλλά είναι "νόθα". Είναι πιστοί που βρίσκονται μεταξύ δύο φρονημάτων και με τη ζωή τους ανοίγουν **πόρτες εισόδους** στα πονηρά πνεύματα και όταν επικαλούνται (και μέσα στην άγνοιά τους) την "Σεμίραμις" με το σύγχρονο όνομά της, πιστεύετε ότι ο Διάβολος θα μείνει αδρανής;

8η περίπτωση: "ΕΙΧΑ ΤΥΧΗ - ΕΙΣΑΙ ΤΥΧΕΡΟΣ"

Πολύ συχνά ακούμε από αναγεννημένα χείλη "είμαι τυχερός", ή "είχα τύχη στο θέμα αυτό" ή "θα προχωρήσω και εάν έχω τύχη....". Αυτό σημαίνει ότι οι πιστοί που λένουν τα λόγια αυτά, **δεν εμπιστεύονται** τον Κύριο Ιησού, που μας υποσχέθηκε ότι *«δεν θα μας αφήσει και δεν μας εγκαταλείψει»* (βλ. Εβραίους ΙΓ/13:5), που μας έχει δώσει τόσες άλλες υποσχέσεις ότι Αυτός θα είναι πάντα μαζί μας και να Του γνωρίζουμε όλα τα αιτήματά μας.

Μέσα στην Αγία Γραφή, στο αρχαίο θεόπνευστο κείμενο, δεν υπάρχουν οι όροι "τυχερός", "τύχη", "ευτυχής" και "δυστυχής", γιατί ο Θεός έχει πρόνοια και φροντίδα για τα παιδιά Του. Η Γραφή ονομάζει τον πιστό **"μακάριο"** και **"ευλογημένο"**, δεν το αποκαλεί **"ευτυχισμένο"**, γιατί η λέξη αυτή είναι σύνθετη **"ευ + τύχη"**, δηλαδή "καλή τύχη".

Όποιος επικαλείται την "τύχη", ή πιστεύει ότι είναι "τυχερός", επικαλείται πνεύματα πλάνης και απάτης, γιατί η **"Τύχη"** είναι θεά των αρχαίων Ελλήνων και Ρωμαίων, γι' αυτό και οι προσευχές τους είναι αδύναμες, δεν έχουν μέσα τους χρίσμα και αποκάλυψη, γιατί δεν υπάρχει πίστη ότι ο Θεός θα απαντήσει στα αιτήματά τους. Το πιο τραγικό είναι ότι (εκτός ελαχίστων περιπτώσεων) οι πιστοί την πρω-

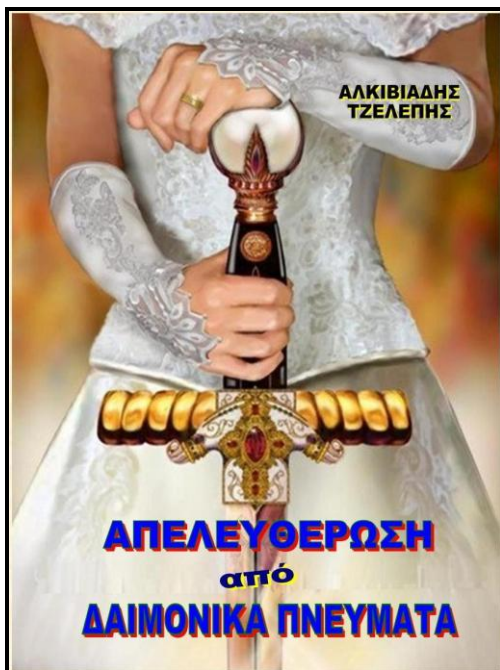
τοχρονιά έχουν απαραίτητα στο τραπέζι τους **βασιλόπιτα με "τυχερό" φλουρί** και ας γνωρίζουν ότι αυτό έρχεται σε αντίθεση με τις διδαχές της Βίβλου.

Πρέπει ο πιστός να απορρίψει από τη ζωή του ότι δεν ευαρεστεί τον Κύριο και το οποίο γίνεται εμπόδιο να προχωρήσει πνευματικά. Πρέπει να μετανοήσει και να ζητήσει από τον Κύριο να "καθαρίσει" τη γλώσσα του. **Εκφράσεις όπως:** "Παναγιά μου", "είμαι υπερήφανος", "είσαι πονηρός", "σε πειράζω", "τρελάθηκα", "θεονήστικος", "είμαι τυχερός" και πολλές άλλες που ήδη αναφέρθηκαν θα πρέπει σαν ουράνιοι πολίτες να τις καταδικάσουμε, γιατί στη γλώσσα μας υπάρχει η ΖΩΗ και ο ΘΑΝΑΤΟΣ και εμείς είμαστε υπεύθυνοι ποιο θα είναι το αποτέλεσμα που θα παράγουμε.

Πρέπει να πάρουμε την αμετάκλητη απόφαση να "ξεχωρίσουμε" από τον κόσμο, για να έρθει η καθαρότητα μέσα στο σώμα του Χριστού και όταν έρθει ο Κύριος Ιησούς, ως νυμφίος, να βρει τη νύμφη Του με ολόλευκο νυφικό, χωρίς κηλίδα ή ρυτίδα επάνω του. Ο Λόγος του Θεού λέγει: *«Ζητείτε ειρήνην μετά πάντων, και τον αγιασμόν, χωρίς του οποίου ουδείς θέλει ιδεί τον Κύριον»* (Εβραίους ΙΒ/12:14). "Αγιασμός", σημαίνει "ξεχωρισμός" και όταν ξεχωρίσουμε ολοκληρωτικά από τον κόσμο, τότε ο Κύριος Ιησού θα μας χρίσει και θα μας ντύσει με δυνάμεις για μια νικηφόρα πορεία κατά των πονηρών πνευματικών δυνάμεων.

Άρα για τον πιστό είναι μονόδρομος, ή προχωρεί ευθεία μέχρι το ένδοξο τέρμα, ή γυρίζει πίσω. Στασιμότητα και γκρι ζώνες δεν υπάρχουν. Πρέπει όλοι μας, σαν πιστοί, να βγούμε έξω από το σύστημα της **"βαβυλώνας"** και **ΤΟΤΕ** θα είμαστε **υιοί Του** και **θυγατέρες Του**, εάν όμως παραμείνουμε μέσα στο σύστημα αυτό, θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι κατά τον Λόγο Του **"θα μας εξεμέσει"** (Αποκάλυψη Γ/3:20).

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 42- 5

Α' έκδοση: 01/2001 ❖ Β' έκδοση: 01/2022 ❖ Σελίδες 288

Το βιβλίο από τελείται από τρία μέρη:

Μέρος 1ο - ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ

"ξεσκεπάζοντας τον εχθρό"

Μέρος 2ο - ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ

"συντριβώντας τον εχθρό"

Μέρος 3ο - ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ -

"σπάζοντας τα δεσμά του εχθρού"

Μια θαυμαστή αποκάλυψη του Κυρίου Ιησού Χριστού στην εκκλησία των τελευταίων καιρών, **για να ξεσκεπαστούν και να συντριφτούν** τα έργα του Διαβόλου και των πονηρών σκοτεινών δυνάμεών του και **για να ετοιμαστεί η νύμφη Του** για τον ένδοξο ερχομό Του. Πρόκειται για δασκευή του βιβλίου «**ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ ΣΤΟ ΣΑΛΟΝΙ**» των **Φράνκ και Άιντα Μακ Χάμοντ**, στο οποίο έχουν προστεθεί από τον συγγραφέα **Αλκιβιάδη Τζελέπη** πλήθος νέων στοιχείων, απόψεων και πληροφοριών, με αποτέλεσμα η ανάλυση να γίνεται με λεπτομερή τρόπο.

Τρία κεφάλαια του βιβλίου έχουν προστεθεί εξ ολοκλήρου από τον Έλληνα συγγραφέα, με προσωπικές εμπειρίες από τη διακονία απελευθέρωσης.

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Συγγραφέας: Αλκιβιάδης Τζελέπης

01. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (31 Βιβλικά θέματα - 5η έκδοση 2022)
03. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ εσχατολογικό (7η έκδοση 2021)
04. ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (συνοπτική ανάλυση)
05. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (Αντίχριστος και Μασονία)
06. Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ (χάνεται ή όχι η σωτηρία του πιστού;)
07. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Γένεση Α:26-27)
08. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ (Βιβλική μελέτη)
09. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ)
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Αλκιβιάδη Τζελέπη)
12. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Βιβλική μελέτη)
13. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
14. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ (προφητικά μηνύματα)
15. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (σχολιάζοντας την επικαιρότητα)
16. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ (με σκίτσα)
17. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Ξεσκεπάζοντας τον Εχθρό)
18. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ (το 3ο μέρος του βιβλίου 17)
19. ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ και Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ
20. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (ιστορικές - αρχαιολογικές αποδείξεις)
21. Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών)
22. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ - Η ημέρα του Κυρίου (έκδοση βελτιωμένη)
23. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ - Η Θεοτήτά του Ιησού Χριστού
24. ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ (ο Θεός της Διαθήκης)
25. «Ψάλτε ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο - 240 ύμνοι)
26. «ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο - 1390 ύμνοι - έκδοση 2023)
27. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28. ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29. ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ (εσχατολογική - προφητική μελέτη)
30. ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (μικρό εγχειρίδιο θεολογίας - 16 θέματα)
31. ΥΜΝΟΙ ΓΕΝΝΗΣΗΣ ΙΗΣΟΥ - Τραγούδια και Ύμνοι (υμνολόγιο - 100 ύμνοι)
32. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές ιστορίες)
33. ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο facebook)
34. ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (δογματικές διαφορές και ενότητα)
35. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ (συνοπτική παρουσίαση)
36. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
37. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
- 37Α. ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ από την ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ μέχρι ΣΗΜΕΡΑ ΞΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ
38. ΘΕΣΕΙΣ και ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ και ΜΟΝΟΘΕΪΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
39. ΖΩΟΦΙΛΙΑ και ΖΩΟΛΑΤΡΕΙΑ - Φιλόζωος ή Φιλάνθρωπος;
40. ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - προφητική & ερμηνευτική μελέτη
41. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ;
42. ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ (μηνύματα - προφητείες - οράσεις)
43. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
44. ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Δέκατα και προσφορές (1η έκδοση 2022)
45. ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ - Επιθανάτιες εμπειρίες (Γ. Γαρδέλης - 2η έκδοση)